

життєвого випадку. Таким чином забезпечується відносна стабільність окремих сторін існуючого суспільно-політичного устрою. Дана діяльність юрисдикційних та інших органів влади з врегулювання суспільних відносин, маючи велику соціальну значущість, здійснюється в чітко встановленому нормами порядку. Відповідно, ці норми права наділені загальними ознаками та у структурі права об'єднуються у самостійні утворення – процесуальні галузі права.

Пропонуємо наступне визначення галузі процесуального права. Це система процесуальних норм, спрямованих на регулювання певної сфери суспільних відносин, пов'язаної із впорядкуванням процедури захисту, відновлення у разі потреби і здійснення прав та виконання обов'язків сторін, вирішення і усунення правових аномалій, за допомогою специфічних методів правового регулювання.

Одержано 12.10.2017

УДК 342.97

Соломія Едуардівна СМОЛЯРЧУК,

курсант 1 курсу факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

ФУНКЦІОНАЛЬНА СПРЯМОВАНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО КРИЗЬ ПРИЗМУ ЕТИКО-МОРАЛЬНИХ І КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ

Вступаючи до лав Національної поліції України, майбутній поліцейський зобов'язується служити своїй Батьківщині, народові України та кожній людині зокрема. Він жертвує найдорожчим, що в нього є – власним життям, заради захисту прав і свобод людини і громадянина, а також таких ідеалів як правопорядок, демократія, торжество закону і свобода.

Функції держави не є сталими, вони постійно змінюються, еволюціонують. В такому разі працівники Національної поліції України поряд із виконанням правоохоронної функції держави, яка найчастіше асоціюється із боротьбою зі злочинністю, повинні виконувати сервісну функцію поліції, яка на сьогоднішній день визнана пріоритетною у діяльності Національної поліції України. Девіз вітчизняної поліції – «служити і захищати». Тому головна сутність сервісної функції поліції полягає передусім у служінні кожній людині, з метою завоювання довіри українського народу.

Передумовою ефективного виконання працівниками поліції своїх функцій є налагодження тісної співпраці та взаєморозуміння між поліцією та громадянами. Цій меті повинна служити система професійної освіти та виховання майбутніх працівників поліції

Враховуючи те, що поліцейський є носієм культурних цінностей у сфері права, можна з упевненістю сказати, що він є і суб'єктом реалізації відповідних функцій. Своїми діями, рішеннями, манерою поведінки в цілому поліцейський у взаємовідносинах з клієнтами впроваджує у площину реального життя не просто культуру, а цілу низку правових цінностей, що перебувають під охороною права: життя людини, її честь, гідність, недоторканність, свободу, справедливість тощо. Таким чином, для представників поліцейської професії наявність високого рівня правової (моральної, політичної, психологічної) культури є обов'язковим елементом та необхідною умовою якісного виконання професійного обов'язку у взаємовідносинах з клієнтами.

Узагальнюючи сказане можна зробити висновок, що працівник поліції має бути еталоном культурної, стриманої, ввічливої, охайної, цілеспрямованої людини. Лише так можна уникнути деформації професійної свідомості. Інакше, з одного боку, у поліції будуть виховані, добрі, чесні люди, які не здатні надати професійної допомоги чи затримати правопорушника або навпаки працівник поліції може уособлювати в собі каральний орган, який не здатний на співчуття і повагу до людини.

Отже, за умови неухильного виконання усіх вимог, які виносяться до поліцейського, можна сподіватися, що громадяни будуть ставитися з повагою до Національної поліції України, виявляти довіру до неї і надавати їй всіляку допомогу та підтримку. Водночас, якщо працівник поліції буде вимогливий не лише до виконання законів, але й зможе проявити себе, як особа яка здатна прийти на допомогу у скрутній ситуації, якщо його дії будуть прозорі та чесні, тоді держава досягне бажаного рівня професіоналізму поліції, який буде відповідати всім міжнародним стандартам.

Одержано 12.10.2017

